

కథా నిలయం

శ్రీకాకుత్స్థం

సీట్లో కూర్చుని పది నిమిషాలైనా కాలేదు. మొబైల్ మోగింది. సిస్టమ్ ముందు నుంచి కొంచెం వెనక్కి జరిగి, మొబైల్ తీశాడు దినేష్.

అవతలి వైపు నుంచి అవంతి గొంతు గాభరాగా పలికింది “ఏవండీ... మీరు వెంటనే ఇంటికి రావాలి. చాలా అర్జంట్”.

అరగంట క్రితమే అశోక్ నగర్ లోని తమ అపార్ట్ మెంట్ నుంచి బయలుదేరిన దినేష్ కి ఏం అంతుబట్టలేదు. “అవంతి... అసలేం జరిగింది” అన్నాడు కన్ఫ్యూజన్ లో.

“అవన్నీ వచ్చాక చెబుతాను - ముందు మీరు బయలుదేరిరండి” అవతల ఫోన్ కట్ చేసిన శబ్దం.

* * *

ముందుగదిలో సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్, యస్. ఐ., ఇద్దరు కానిస్టేబుళ్లు చాలా సీరియస్ గా ఆలోచిస్తున్నారు.

ఎదురుగా అవంతి... ఏడ్చి ఏడ్చి కళ్లు ఎర్రగా ఉబ్బిపోయాయి. దినేష్ ఆమె పక్కనే కూర్చున్నాడు దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తూ.

“దినేష్ గారూ, మీరు మన సిటీలో మంచి పేరున్న వ్యక్తి. మంచి రియల్ ఎస్టేట్ ప్రమోటర్ గా పేరు తెచ్చుకున్నారు. ప్రొఫెషన్ లో మీకు ప్రత్యర్థులు వుండే అవకాశం వుంది. అలా ఎవరి మీదైనా మీకు అనుమానం వుందా?” అడిగాడు సిఐ.

ఆలోచనలో పడ్డాడు దినేష్. తన పని తాను

చూసుకోవడం తప్ప ఇతరుల విషయం ఎన్నడూ పట్టించుకునే అలవాటులేదు తనకి. అలాంటిది ఇంతకు తెగించే ప్రత్యర్థులు తనకు వున్నారా? ఎంతకీ అంతుబట్టలేదు. అదే చెప్పాడు. అరగంట కూర్చున్న తర్వాత కంప్లైంట్ తీసుకుని వెళ్ళిపోయారు పోలీసులు మళ్ళీ వస్తామంటూ.

అవంతి, దినేష్ మాత్రమే మిగిలారు. భుజం మీద చెయ్యివేసి, అసలెలా జరిగిందని అడిగాడు అవంతిని. అంతే... ఆమె దుఃఖం చెలియలికట్ట దాటింది.

పది నిమిషాల తర్వాత తమాయించుకుని చెప్పడం మొదలుపెట్టింది.

ఆ రోజే టెన్ట్ రిజల్ట్ వచ్చాయి. కష్టపడి, స్వయంకృషితో తొంభై అయిదు శాతం మార్కులు తెచ్చుకున్నాడు ఒక్కగానొక్క కొడుకు పవన్. దినేష్, అవంతి ఎంతో సంతోషించారు. ఆ సంతోష సమయంలో ఫ్రెండ్స్ ని కలిసొస్తానని బయటకు వెళ్ళాడు.

అలా వెళ్ళిన అతడిని ఎవరో మారుతి ఆమ్నీలో ఎక్కించుకు వెళ్ళినట్లు చెప్పాడు బెంజ్ సర్కిల్ దగ్గర పండ్ల వ్యాపారి. పవన్ తన ట్యూషన్ మాస్టారు కోసం పండ్లు కొంటూంటే, సర్రున మారుతి ఆపి, గబుక్కున లాక్కెళ్ళారని చెప్పాడు.

పోనీ ఏ “గ్యాంగైనా” డబ్బుకోసం చేసిం

డా॥ ప్రసాద్ కల్లూరి

దనుకుంటే, పవన్ బిలియనీర్ బిడ్డ కాదు. రీజనబుల్ గా రిచ్ ఫ్యామిలీ.

ఫొలిటికల్ గా చూద్దామన్నా, దినేష్ కి ఫొలిటికల్ ఇంట్రెస్ట్ లేదు. ఎవరితోనూ సంబంధాలూ లేవు. అలాంటిది తన కొడుకును కిడ్నాప్ చేయాల్సిన అవసరం ఎవరికి వుంది? ఎంతలా ఆలోచించినా అంతుబట్టలేదు.

అంతలో మ్రోగుతున్న మొబైల్ వైపు అసహనంగా చూశాడు దినేష్, ఏదో తెలియని నంబర్.

“దినేష్ గారాండీ?” అవతలి నుంచి ఓ ఆడగొంతు...

“అవునండీ, మీరు...?” అసంపూర్తిగా ఆగి పోయాడు.

“సార్, మేమెవరో మీకు తర్వాత తెలుస్తుంది. మేం చెప్పేది జాగ్రత్తగా వినండి. మీ పవన్ మాదగ్గర క్షేమంగా వున్నాడు” ఆవిడ మాట ఇంకా పూర్తి కాలేదు, అలర్ట్ య్యాడు దినేష్.

“అలాగా, అసలెవరు మీరు? మా అబ్బాయి ని ఎందుకు తీసుకు వెళ్ళారు?” ఆదుర్దాగా అడిగాడు దినేష్. శ్రద్ధగా వినసాగింది అవంతి.

“అవన్నీ మీకు తెలియాలంటే మేం చెప్పినట్లు చేయండి. ఓ గంట తర్వాత నంబర్ ప్లేట్ లేని ఓ స్కోడా మీ ఇంటి ముందు ఆగుతుంది. మీరు, మీ శ్రీమతి ఓ అరవైవేలు తీసుకుని మాట్లాడకుండా కారు ఎక్కండి. మిగతా విషయాలు మా మనుషులు చూసుకుంటారు.

మీకో హెచ్చరిక... మీరు మాత్రమే కార్లో వస్తే మీ పవన్ ని చూడగలుగుతారు. ఓవర్ స్మార్ట్ గా ఆలోచించవద్దు. మీ ఇంట్లో ఏం జరుగుతున్నదీ లైవ్ లో మేం చూస్తున్నాం. ఎంత

వెదికినా మీకు కనబడని సీక్రెట్ కెమేరా సెట్ చేశాం. ఇప్పటికే ఫోలీసులు వచ్చి వెళ్ళారని మాకు తెలుసు. మరో పొరబాటు చేయకండి.

హలో... మీ మొబైల్ లో వచ్చిన నంబర్ ట్రాక్ చేయాలని ప్రయత్నించవద్దు. ఈ క్షణమే ఆ నంబర్ ని మార్చేస్తున్నాం. ఫోన్ పెట్టేసిన శబ్దం.

నిస్సహాయతతో దినేష్ దవడ కండరం బిగుసుకుంది. ఎలాగైనా తన కొడుకును క్షేమంగా చూడాలని కోరిక.

అవంతి అచేతనంగా కూర్చుండిపోయింది.

ఒక ఖచ్చితమైన నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు తన ఆఫీస్ రూంలోకి వెళ్ళి, తన బ్రీఫ్ తెరిచాడు దినేష్. కావలసినదేదో జేబులో పెట్టుకున్నాడు.

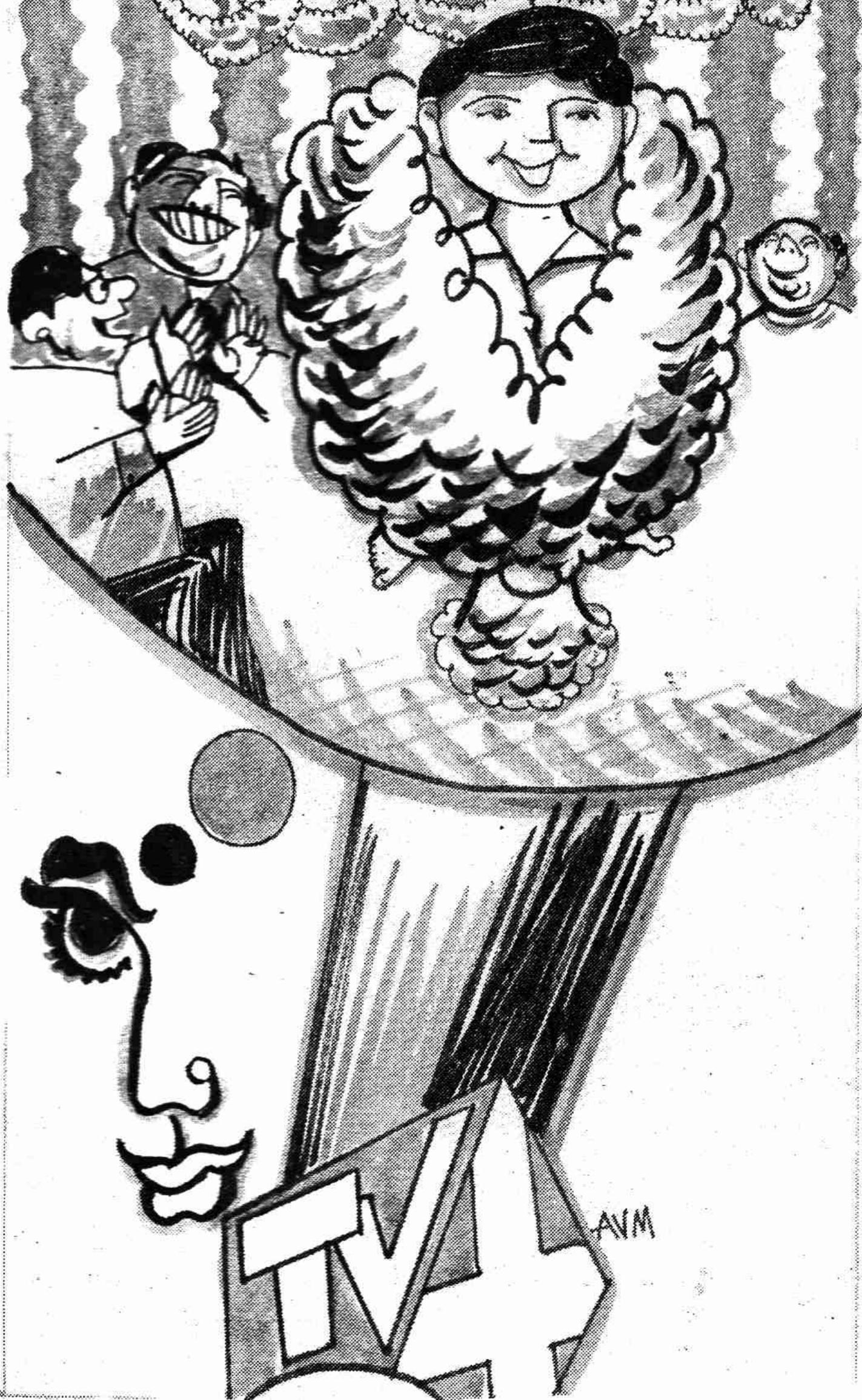
సరిగ్గా గంట తర్వాత వినబడింది స్కోడా హోరన్. ముందుగా లేచిన దినేష్ తప్పదన్నట్టు సైగచేశాడు అవంతికి. కామ్ గా డోర్ తీసి పట్టుకున్నాడు ఓ ఆగంతకుడు.

కారు బయలుదేరిన పావుగంట తర్వాత దినేష్, అవంతిల కళ్లకు గంతలు కట్టిందో పాతికేళ్ళ పడతి. “ఇదంతా ఎందుకు?” అడిగాడు దినేష్. మా బాస్ కు పాత సినిమాలే ఇన్ స్పిరేషన్” అంది ముక్తసరిగా.

కొంత దూరం వెళ్ళాకా తెలుగు “పాత సినిమాలో” మాదిరిగా మూడుసార్లు కారుని గుండ్రంగా త్రిప్పి సడన్ బ్రేక్ తో ఆపాడు “నల్ల” కళ్లజోడు పెట్టుకున్న డ్రైవర్.

కళ్లకున్న గంతలు తొలగించిందా ఇంతి. ఎదురుగా ఓ అయిదు అంతస్తుల భవనం. చుట్టూ ఎత్తుగా ప్రహరి, కోట గుమ్మంలాంటి గేటు.

శ్రీదామయ్య

పూర్తిగా కన్ఫ్యూజ్డ్ కండిషన్లో వున్న దినేష్, అవంతి మెల్లగా కారు దిగారు.

అంతలో గ్యాస్ సిలెండర్స్ డెలీవర్ బాయ్స్ యూనీఫారం వంటి దుస్తులు వేసుకున్న ఇద్దరు యువకులు పరిగెత్తుకొచ్చారు కారు దగ్గరకు. ఫార్ములా ప్రకారం వాళ్ల చేతుల్లో మెషీన్ గన్స్ వూహించుకున్న అవంతి కాస్త నిరాశకు గురైంది. మెల్లగా అదే మాట చెప్పింది దినేష్ చెవిలో. ఉరిమిచూశాడు దినేష్. ఆ యువకులను ఫాలో అయ్యారు దినేష్, అవంతి. అరవై అడుగుల పొడవు, నలభై అడుగుల వెడల్పు హాలు. జైగాంటిక్ గా వున్న మెహగోనీ టేబుల్, గ్రానైట్ ఫ్లోరింగ్, సెంట్రలైజ్డ్ ఎ.సి. అటువైపు ఎత్తైన రివాల్యూంగ్ ఛైర్, ఇటువైపు జైగాంటిక్ సింగిల్ సోఫాలు...

డెస్ ను ఇంకోలా వూహించుకున్న అవంతి ఈసారి కూడా నిరుత్సాహపడక తప్పలేదు.

సోఫాలో కూర్చున్న వెంటనే చల్లని డ్రింక్స్ సర్వీ చేశారు. తాగాలా, వద్దా అనుకుంటున్న వాళ్లతో... ఏం ఫరవాలేదని సైగచేశాడు బేరర్ దుస్తుల్లో వున్న ఆగంతకుడు.

రామంతపూర్ స్టూడియోకొచ్చి, సప్తగిరి ఛానెల్ చూడటానికి భయపడినట్టు... లాభం లేని ఆలోచనలు ఆపుకుని, గడగడా తాగేశారు.

ఇంతలో అడుగుల చప్పుడు వినబడటంతో తలెత్తి చూశారు దినేష్, అవంతి.

ఆరడుగుల ఆజానుబాహుడు, డెలీవరీ బాయ్స్ వేసుకున్న సూట్ లాంటిదే వేసుకుని ప్రత్యక్షమయ్యాడు, రివాల్యూంగ్ ఛైర్లో. అతని వెనకాలే వచ్చి నిల్చింది పి.ఎ. ఆమె సలహా మీద దినేష్, అవంతి తమను తాము పరిచయం చేసుకున్నారు.

ఓసారి గొంతు సవరించుకుని, కుడి భుజం

ఎగరేశాడు ఆరడుగుల ఆగంతకుడు.

“రెస్పెక్టెడ్ దినేష్, మేడమ్ అవంతి... వెల్కం ఇంటు అవర్ మిడ్స్.

బైదవే, నా పేరు సి.ఆర్.కె... అకడమిక్ డైరెక్టర్ని” క్షణం ఆగాడు. కుడిభుజం ఎగిరి పడింది.

తమని ఓ అకడమిక్ డైరెక్టర్ ఎందుకు రప్పించాడో అంతుబట్టలేదు దినేష్ కి.

అంతలో సిఆర్కె బజర్ నొక్కడం, ఇద్దరు యువకులు లోపలికి వెళ్ళి, పవన్ ని వెంటబెట్టు కు రావడం క్షణాల్లో జరిగిపోయాయి.

కళ్లప్పగించి చూడటం అవంతి, దినేష్ ల వంతు అయింది. అందుకు కారణం...

అప్పటిదాకా వాళ్ల దగ్గర బందీగా వున్న పవన్ తమని చూసిన వెంటనే తెలుగు సినిమాలోలాగా స్లోమోషన్లో పరిగెత్తివచ్చి, భుజం మీద తలపెట్టి ఏడుస్తాడనుకున్నారు.

అందుకు భిన్నంగా డైట్కోక్ సిప్ చేస్తూ, మరోచేత్తో పాప్ కార్న్ ప్యాకెట్ తో ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతనికోసం సిఆర్కె దగ్గరగా మరో సీట్ వేశారు. పలకరింపులు పూర్తయ్యాయి.

అప్పుడు అసలు విషయానికొచ్చాడు సిఆర్కె.

“దినేష్ జీ, మాది చైతన్యశ్రీ రెసిడెన్షియల్ కాలేజ్. గత పదహారు సంవత్సరాలుగా విద్యా బోధనలో రికార్డ్స్ నెలకొల్పాము.

మీకు తెలుసుగదా ఈ కాంపిటీషన్. ఆదీ కాక టెన్త్ రిజల్ట్స్ వచ్చాయి. మాలాగే ఇతర కాలేజీలు కూడా పిల్లల్ని “ఎగరేసుకుపోతారు” అన్న విషయం మాకు బాగా తెలుసు. ఫ్రైండ్

కావాలంటే నానా గడ్డి కరవక తప్పదు. ఈ విషయంలో మాకు ఎంతో అనుభవం వుంది.

మరోసారి కుడిభుజం ఎగరేశాడు. గొంతు సవరించుకుని కంటిన్యూ చేశాడు...

పోటీ తట్టుకోవడానికి ఎప్పటికప్పుడు నూతన విధానాలను ప్రవేశపెట్టే మేము “కిడ్స్ కిడ్నాప్” అన్న ఫార్ములాని ప్రయోగిస్తున్నాం. అదేమిటంటే, ముందుగా మెరిటోరియస్ పిల్లల్ని మా వాళ్లు కిడ్నాప్ చేస్తారు.

తర్వాత మా పి.ఎ. మీకు చేసినట్టే, మిగతా వాళ్లకూ ఫోన్ చేసి అరవైవేలు తీసుకురమ్మని, కారు పంపుతుంది.

థీమ్ అంతా అర్థమయింది కనుక ఓ పని చెయ్యండి. “అప్లికేషన్ ఫిల్ చేసి, మీ పవన్ ని మా రెసిడెన్షియల్ లో చేర్పించండి. బెస్ట్ రిజల్ట్ ఇస్తాం ఇంటర్లో” ముగించాడు సిఆర్ కె.

అప్పటికి గానీ అర్థంకాలేదు దినేష్ కి అసలు విషయం. అంతా విన్న అవంతి అచేతనంగా వుండిపోయింది.

“చూడండి సిఆర్ కె! నాకు తెలియక అడుగు తున్నాను... నైట్ ఫైవ్ వర్సెంట్ వచ్చిన మా అబ్బాయికి ఏ కాలేజీలోనైనా సీటిస్తారు ఫ్రీగా. అలాంటిది... అరవైవేలు కట్టి చేర్పించాల్సిన అవసరం మాకేంటి?” అడిగాడు కోట శ్రీనివాస రావులా పోజిచ్చి.

“చెప్తా వినండి... మీ అబ్బాయికి నిజానికి మేం ఏమీ ఫీజు కట్టించుకోవడం లేదు. మరి ఈ అరవై వేలంటారా?! దీన్ని మీ, మా జాయింట్ అకౌంట్ లో బ్యాంక్ లో వేస్తాం. రెండు సంవత్సరాల్లో బాగా పెరుగుతుందిగదా. ఆ డబ్బుతో హైద్రాబాద్ లో వున్న రామోజీ ఫిల్మ్ సిటీలో మా “పరపతితో” పవన్ కి సన్మానం చేయిస్తాం,

ఇంటర్ రిజల్ట్స్ వచ్చాక. “ఇప్పుడే అతని రిజల్ట్ ఎలా వుంటుందో మేం ఎలా చెప్పగలం?” అని మీరు అనుకోవచ్చు. అదో టాప్ సీక్రెట్.

అవంతి ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయింది. పవన్ కి స్టేట్ ర్యాంక్ వచ్చినట్టు, ఫిల్మ్ సిటీలో సన్మానించబడుతున్నట్టు, ఈటీవీలో తను ఇంటర్వ్యూ ఇస్తున్నట్టు... దినేష్ పరిస్థితి కూడా దాదాపు అలానే వుంది.

వాళ్లు ఆ హిస్టోరిక్ ట్రాన్స్ లో వుండగానే, పవన్ చేత అప్లికేషన్ ఫిలప్ చేయించింది పి.ఎ., మనీ కట్టేశారు.

సిఆర్ కె కల్పించుకుని, గిఫ్ట్ ప్యాక్ చేసిన ఓ వస్తువుని దినేష్ చేతికి అందించాడు.

“దినేష్ గారూ, మా అంతరంగికులకు మాత్రమే ఈ ప్రివిలేజ్ వుంది. ఇంటికి వెళ్ళాక ఓపెన్ చేయండి. థాంక్యూ” అంటూ సాగనం పాడు.

తిరిగి కళ్లకు గంతలు, స్కోడాలో రైడ్... అన్నీ తెలిసాక ఎందుకన్నాడు దినేష్. ఫార్ములా కోసమంది పడతి.

ఇంటికి రావడం ఆలశ్యం, ఆదుర్దాగా దినేష్ చేతిలోవున్న గిఫ్ట్ ప్యాక్ తీసుకుని, ఓపెన్ చేసింది అవంతి.

అది లేటెస్ట్ మోడల్ నోకియా సెల్. దాంతో పాటే నంబర్ వివరాలున్న చిన్న స్లిప్.

పైగా ఆ నంబర్ డయల్ చేస్తే, సరాసరి సిఆర్ కెతో మాట్లాడొచ్చున్న నోట్.

అప్పుడర్థమయింది దినేష్ కి కార్పొరేట్ కాలేజీల స్ట్రాటజీ. అతనికి అనిపించింది... “సిఆర్ కె తలచుకుంటే ర్యాంకులకు కొదవా?” అని.